

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120318733
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120318733.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému Y. C., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom XXX XX H. XX, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 3.297,89 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/77/2020-136 z 26. mája 2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/77/2020-176 zo 06. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (I. výrok). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia o ich výške (II. výrok).

2. Predmetom sporu bol nárok žalobcu o zaplatenie sumy 3.297,89 Eur s príslušenstvom ako dlhu z poskytnutého úveru. Dňa 04. 10. 2013 právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka a. s., na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva o úvere“), poskytol žalovanému úver vo výške 3.456,08 Eur. Žalovaný svoj dlh neplnil riadne a včas, a preto sa dostal do omeškania. Dňa 09. 11. 2017 vyhlásil právny predchodca žalobcu predčasnú splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru spolu s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 24. 11. 2017. Následne dňa 19. 11. 2019 bola pohľadávka postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 9 ods. 2, 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 39, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“).

4. Poukázal na to, že žalobca odvíjal zosplatenie úveru od zaslania listiny označenej ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 18. 09. 2017 (ďalej len „upomienka“), v ktorej právny predchodca žalobcu konštatoval omeškanie žalovaného s pohľadávkou vo výške 163,87 Eur. Doručenie upomienky preukazoval podacím hárkom. Okresný súd mal za to, že podací hárkok nepreukazuje doručenie výzvy žalovanému, pričom z obsahu podacieho hárku nebolo možné zistiť dátum podania zásielky na prepravu a ani to, či obsahom zásielky bola upomienka. V neprospech žalobcu svedčí aj to, že z podacieho hárku ani nevyplýva, že bol podaný na pošte, keďže sa ňom nenachádza podacia pečiatka pošty a podpis zamestnanca pošty. Následne právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Podľa

názoru okresného súdu nebolo možné určiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru, a ako dlho bol žalovaný v omeškaní s touto splátkou. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že splátka splatná dňa 04. 09. 2017 nemohla vyvolať predčasnú splatnosť úveru, keďže v čase mimoriadneho zosplatnenia nebol s ňou žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace. Podľa názoru prvoinštančného súdu, práve splátka splatná dňa 04. 07. 2017 bola splátkou, pre ktorú bol žalovaný v omeškaní a vyvolala splatnosť úveru. Keďže žalovaný vykonal dňa 16. 08. 2017 úhradu vo výške „68,77 Eur“, vyrovnal tak splátku, pre ktorú malo dôjsť k mimoriadnej splatnosti úver. Vyhlásenie predčasnej splatnosti tak bolo vykonané v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Konštatoval, že ak nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, tak nebola ani naplnená podmienka v zmysle § 92 ods. 8 ZoB v spojení s § 17 ods. 1 ZoSÚ, pretože pohľadávka žalobcu v čase postúpenia nebola splatnou. Žalobca tak nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, pretože postúpenie bolo potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Z uvedeného dôvodu žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu (I. výrok).

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a tieto priznal žalovanému v rozsahu 100%, ktorý bol v plnom rozsahu úspešný.

6. Následne dňa 06. 10. 2021 okresný súd vydal opravné uznesenie, ktorým v záhlaví rozsudku doplnil len absentujúce údaje o právnom zástupcovi žalovaného.

7. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca a to z dôvodov podľa § 365 ods. písm. e), d), f) a h) CSP. Navrhol rozsudok zmeniť a celý uplatnený nárok mu priznať spolu s trovami konania.

8. Rozhodnutie považoval za nesprávne. Bol toho názoru, že aktívnu vecnú legitimáciu preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky, ku ktorému došlo riadne a platne. Právny predchodca žalobcu splnil podmienky v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Ďalej poukázal na to, že súdu prvej inštancie bola doručená upomienka spolu s podacím hárkom na ktorom je vyznačený deň, kedy bola upomienka daná na prepravu t. j. 18. 09. 2017. Uviedol, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo pre splátku splatnú dňa 04.08. 2017, s ktorou bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako tri mesiace.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov konania. Podľa neho žalobca nepreukázal zosplatnenie úveru v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žiadnym relevantným spôsobom nereagoval na nedostatky upomienky. Z podacieho hárku nebolo možné zistiť dátum podania zásielky ako ani to, či obsahom zásielky bola predmetná výzva, a či bol podaný na pošte, keďže absentuje podpis a pečiatka zamestnanca pošty. Žalobcom predloženým listinným dôkazom vytýkal ich neurčitost' a nejasnosť, čo súhrne s jeho vágnymi tvrdeniami ako aj s údajmi o prehľade úhrad vylučuje unesenie dôkazného bremena ohľadne splnenia podmienok pre platné zosplatnenie úveru.

10. V dovolacej replike žalobca zotrval na podanom odvolaní. Svoj nárok považoval za dôvodný a preukázaný, pričom žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by tento nárok žalobcu spochybovali.

11. Žalovaný v odvolacej duplike zotrval na ním podanom odvolacom návrhu. Mal za to, že žalobca nedisponuje aktívnou vecou legitimáciou, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a to z dôvodu neplatnosti zosplatnenia úveru. V závere poukázal na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 2 ZoB a to s odkazom na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObDo/92/2018, 1Cdo/147/2017, 7Cdo/26/2017 a 8Cdo/32/2017.

12. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Po preskúmaní spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a je potrebné zrušiť rozsudok prvoinštančného súdu, ktorý z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne vec aj nesprávne právne posúdil.

14. Odvolací súd zo spisu zistil, že podanou žalobou si uplatnil právo na zaplatenie sumy 3.297,89 Eur s príslušenstvom predstavujúcej dlh žalovaného zo zmluvy o úvere datovanej dňom 04. 10. 2013, ktorú

žalovaný ako dlžník uzavrel s právnym predchodcom žalobcu - bankou ako veriteľom. Podľa zmluvy mal žalovaný ako dlžník splácať úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach po 68,77 Eur vždy k 04. dňu v mesiaci počnúc dňom 04. 11. 2013 a s konečnou splatnosťou dňa 04. 10. 2023. Počet splátok bol 120, pričom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 09. 11. 2017 v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere a všeobecných obchodných podmienok.

15. Žalobca k žalobe priložil nielen zmluvu o úvere, ale aj upomienku zo dňa 18. 09. 2017 (č. I. 23 spisu), ktorou právny predchodca žalobcu - banka vyzývala žalovaného na úhradu omeškaných splátok uvádzajúc, že ku dňu 18. 09. 2017 celkový dlh predstavuje čiastku 163,87 Eur a pozostáva z nesplatenej istiny 48,47 Eur, úrokov 88,02 Eur, úrokov z omeškania 0,38 Eur a poplatkov 27,- Eur. Zároveň výzva obsahuje upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Na č. I. 22 spisu sa nachádza výpis zo splácania úveru, podľa ktorého žalovaný splátky počnúc dňom 04. 11. 2013 najskôr riadne splácal v celej výške anuitnej splátky až do 04/2016, kedy prestal riadne splácať úver, resp. ho nesplácal vo výške anuitnej splátky 68,77 Eur, ale len vo výške 68,20 Eur alebo 68,27 Eur.

16. Z uvedeného je zrejmé, že banka oprávnenne upomienkou vyzvala žalovaného k úhrade dlžnej sumy, nakoľko tento bol v omeškaní, keďže si neplnil svoje zmluvné povinnosti riadnej a včas. Žalobca v odvolaní konkretizoval, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo zapríčinené z dôvodu riadneho nezaplatenia splátky splatnej v mesiaci 08/2017, ktorú žalovaný neuhradil riadne t. j. vo výške dojednanej anuitnej splátky 68,77 Eur, ale len vo výške 68,27 Eur. Predmetná upomienka bola podľa predloženého elektronického poštového podacieho hárku (č. I. 24 spisu) daná na poštovú prepravu dňa 18. 09. 2017 (t. j. v ten istý deň ako bola upomienka spísaná), a zaslaná na adresu, ktorú mal žalovaný uvedenú v zmluve o úvere, pričom právny predchodca žalobcu zaplatil aj cenu služby za zaslanie upomienky prostredníctvom pošty. Upomienka bola teda riadne zaslaná ako doporučená zásielka prostredníctvom pošty a tým sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 OZ), pričom neexistuje žiadna dôvodná reklamácia o nedoručení zásielky. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 OZ, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Odvolací súd uvádza, že ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah t. j. musí dôjsť do jej dispozičnej sféry. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnou adresou účastníka s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručuje do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Za tohto stavu nebolo racionálneho dôvodu pochybovať o tom, čo bolo predmetom zásielky, ako aj absencia pečiatky pošty a podpisu jej zamestnanca na podacom hárku, ktorá bola doručovaná na adresu žalovaného ako dlžníka poštovým doručovateľom ako o tom uvažoval prvoinštančný súd vyvodiac z toho nesprávny záver, že žalobca nepreukázal, že žalovanému bola upomienka doručená. Odvolací súd má vzhľadom na uvedené za to, že upomienka bola zaslaním do dispozičnej sféry dlžníka tomuto riadne doručená, pretože opak preukázaný nebol.

17. Ak teda právny predchodca žalobcu upomienkou vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu pre splátku splatnú 08/2017 a zároveň ho upozornil na možnosť zosplatnenia úveru, tak potom listom zo dňa 09. 11. 2017 (č. I. 25 spisu), ktorý žalovaný prevzal podľa doručenky dňa 24. 11. 2017 (č. I. 25 spisu) zosplatnil celý úver a žiadal o jeho jednorazovú úhradu. Postupoval tak v súlade s čl. VI, bodom 1, písm. a) všeobecných obchodných podmienok (č. I. 20 spisu) viažucich sa k uzavretej zmluve o úvere, pretože v tejto časti bolo zakotvené právo banky na predčasné zosplatnenie úveru. Na základe tohto mohol právny predchodca žalobcu zosplatniť úver v prípade omeškania jednej splátky (resp. jej časti), čo zodpovedá zneniu § 565 OZ a to nijak nemá vplyv na § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého je potrebné vyčkať so zosplatnením na uplynutie troch mesiacov od splatnosti splátky. Zosplatnenie úveru listom zo dňa 09. 11. 2017 bolo zo strany právneho predchodcu žalobcu vykonané v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže žalovaný bol v uvedený deň v omeškaní so splátkou časti splátky splatnej dňa 04. 08. 2017 po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom pred zosplatnením bol žalovaný v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na možnosť takého postupu, a to na základe upomienky. Právny predchodca žalobcu tak riadne a včas realizoval svoje právo zosplatniť úver do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky splatnej dňa 04. 12. 2017, po uplynutí ktorého dňa by už právo na zosplatnenie pre splátku splatnú dňa 04. 08. 2017 zaniklo (§ 565 druhá veta OZ).

18. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú totiž upravené v ustanovení § 53 ods. 9 OZ v spojení s ustanovením § 565 OZ. Jedná sa o hmotnoprávne podmienky,

ktoré musia byť kumulatívne splnené pre platné a zákonné predčasné zosplatnenie pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od nezaplatenej splátky, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

19. Odvolací súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu v danom prípade postupoval uvedeným spôsobom a teda z jeho strany došlo k účinnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru poskytnutému žalovanému. Celý úver sa tak stal splatným ešte v novembri roku 2017, na základe čoho je nutné dospieť k záveru, že v čase postúpenia žalovanej pohľadávky zmluvou o postúpení zo dňa 19. 11. 2019 trvalo omeškanie s úhradou pohľadávky nepochybne viac než zákonom požadovaných 90 dní.

20. Z ust. § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky vyplýva tiež potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní.

21. Ak teda banka zrealizuje voči klientovi v omeškaní písomnú výzvu smerujúcu k úhrade dlžného záväzku a k jeho splneniu nedôjde ani po uplynutí 90 dní, banka je oprávnená pohľadávku postúpiť.

22. V prejednávanej veci banka v súlade s uvedeným postupovala. Zákon totiž neurčuje, že výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť osobitná, či určitá špecifická výzva konkrétneho obsahu a preto za výzvu zodpovedajúcu uvedenému ustanoveniu možno v tomto prípade považovať upomienku zo dňa 18. 09. 2017, ako aj samotné zosplatnenie úveru zo dňa 09. 11. 2017. Tieto boli žalovanému doručené ešte v roku 2017, kedy od novembra 2017 bol tento naďalej v omeškaní s úhradou svojho peňažného záväzku až do jeho postúpenia žalobcovi zmluvou o postúpení zo dňa 09. 11. 2019, a preto je zjavné, že medzi omeškaním a postúpením 90 dní prešlo. Podmienky postúpenia podľa § 92 ods. 8 ZoB boli v prejednávanej veci splnené.

23. Z týchto dôvodov nebol správny záver okresného súdu o neplatnosti zosplatnenia pohľadávky a v dôsledku toho ním prijatý záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore. Žalobca má vzhľadom na dodržanie popísaného postupu aktívnu vecnú legitímáciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá je predmetom sporu. Odvolací súd tak nemal inú možnosť ako zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože prvoinštančný súd sa už ostatnými aspektmi sporu nezaoberal. V ďalšom konaní nasledujúcom po vrátení veci sa prvoinštančný súd bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu vyplývajúcim z uzavretej zmluvy o úvere. Zároveň posúdi žalovaným vznesené námietky týkajúce sa premlčania, pričom ak dôjde k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný, posúdi obligatórne náležitosti zmluvy o úvere v zmysle ZoSÚ, pričom sa zameria aj na

celkové náklady úveru a to predovšetkým na poistenie úveru. Nové rozhodnutie potom okresný súd zdôvodní tak, aby spĺňalo zákonné kritériá uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

24. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.